

[Justitsministeren.]

nævnet for børneforsorg, der har behandlet denne sag, skulle være gået imod de gældende lovbestemmelser. Det er jo dog en ret betydningsfuld institution, med formanden E. Munch-Petersen, med direktør Horsten, med overlæge Jens Egsgaard fra børnepsykiatrisk afdeling på statshospitalet i Glostrup og to medlemmer af dette ting, som jeg tror det ærede medlem vil være enig med mig i er medlemmer, der ikke alene er dygtige, men også overordentlig samvittighedsfulde med det arbejde, de udfører, medlemmer med stor social forståelse, også forståelse for børn, de ærede medlemmer fru Clara Munck og fru Grete Hækkerup. Jeg kan altså ikke sige noget nærmere om denne sag, men jeg vil betvivle, at den er afgjort, uden at det er i overensstemmelse med de gældende love. Det er muligt, at der tiltrænges ændringer på dette felt, men det hører som sagt under socialministeriet.

Der er en enkelt ting, som jeg er blevet gjort opmærksom på, og som jeg nok i og for sig synes det var rimeligt at ændre; det drejer sig om adgangen til appel, idet plejeforældrene ikke har adgang til appel til landsretten, mens de biologiske forældre har det. Jeg ville mene, man burde ændre dette, således at der for begge parter var lige adgang til appel. Det er en af de ting, jeg kan se burde gøres, og jeg kan for så vidt være enig med det ærede medlem i, at der burde være grænser for, hvor længe man kan have et barn i pleje, uden at der er klare tilkendegivelser fra plejeforældrene om, at de ikke ønsker at beholde barnet. Noget sådant var det måske rimeligt at tage op. Det står jo bl. a. det ærede medlem frit for at tage det op i den samling, der kommer, når valget har fundet sted.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Schlüter* til justitsministeren:

„Vil ministeren gennem udsendelse af et cirkulære til politimestrene eller på anden måde drage omsorg for, at der skrives ind med den fornødne strengthed mod provokerende udstilling og skiltning med pornografisk materiale?“

Skriftlig begrundelse.

Da folketinget i 1969 ophævede straffelovens § 234 vedrørende pornografiske bil-

leder, var det en forudsætning, at befolkningen på anden måde skulle sikres mod at blive påtvunget synet af pornografisk materiale.

Justitsministeren henviste i sin fremsættelsestale til straffelovens § 232, som kunne anvendes over for dem, der pånøder andre synet af disse billeder, samt til, at Københavns politivedtægt og den nye normalpolitivedtægt yder en mere omfattende beskyttelse mod krænkende vinduesudstillinger end straffelovens § 234. Ministeren tilføjede, at der skulle gøres en effektiv indsats for at få disse bestemmelser overholdt, og at der skulle optrædes med passende strengthed over for overtrædelser på dette område.

Erfaringen har imidlertid vist, at politimestrene ser forskelligt på disse spørgsmål. Derfor opfordrer jeg ministeren til at drage omsorg for, at der også i storbyerne skrives ind mod provokerende og anstødelig skiltning og vinduesudstilling med den strengthed, som lovens og vedtægternes bestemmelser åbner mulighed for.

Poul Schlüter: Jeg har ikke stillet mit spørgsmål til ministeren, fordi jeg i dag vil drage i tvivl, at det var rigtigt, at folketinget i 1969 ophævede straffelovens § 234. At give folk adgang til at købe, hvad de nu engang vil på dette særprægede pornomarked, troede vi og tror vi nok stadig vil føre til en afdratisering af dette hede område.

Men linjen, da loven blev vedtaget, var jo, at der på grundlag af politivedtægterne skulle kunne sættes ind over for provokerende og anstødelig skiltning og udstilling. Det er mit indtryk, at i de forskellige politikredse administreres politivedtægterne noget forskelligt, og at der savnes klarhed på området. I alt fald har vi oplevet i København og også i andre byer en grovhed i porno-reklamen, som er alt for anmassende. Den fører med sig, at alle simpelt hen påtvinges på en helt uanstændig måde et væld af pornogrovhed, som de fleste ønsker og efter min mening har krav på at kunne slippe for. F. eks. Strøget i København er jo ikke ligefrem et diskret eller privat udstillingslokale. Derfor har jeg opfordret ministeren til at drage omsorg for, at der i alle byer skrives ind mod provokerende og anstødelig